

[Kirkeministeren.]

i Embedet maa siges at være til direkte Hinder for det kirkelige Livs Trivsel. Endelig har man ogsaa fundet det rigtigt at bestemme, at et saadant Initiativ til Afskedigelse aldrig nogen Sinde kan ligge hos de lokale Menighedsraad, men at det skal være hos Biskoppen og Provsten, Initiativet kommer til at ligge, netop for at undgaa, at lokale Stridigheder, personlige Konflikter eller Konflikter, der kan fremkaldes af de forskellige kirkelige Retninger, skulde komme til at spille ind ved Afgørelsen.

Hermed vil jeg anbefale disse to Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Første Næstformand (Arnth Jensen): Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Jeg skal foreløbig forbigaa de to første Punkter paa Dagsordenen.

Det næste Punkt paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Administratorer samt Statens Krav paa Bøder og Konfiskationsbeløb i Henhold til Straffelovstillæggene Nr. 259 af 1. Juni 1945 og Nr. 406 af 28. August 1945.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6589; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 5281).

Sagen sattes til Forhandling.

Busch-Jensen: Det Lovforslag, som nu er til Behandling, indeholder en Række Regler, der er fundet nødvendige for at supplere de Bestemmelser, som allerede findes i de to Straffelovstillæg af 1. Juni og 28. August 1945.

Det var paa Forhaand klart, at der maatte kræves yderligere Bestemmelser om Iværksættelse af de Foranstaltninger, der skulde sikre Statskassens Krav. Det kunde derimod staa hen som tvivlsomt, om disse Bestemmelser kunde gives administrativt, eller det krævede Lovgivningsmagts Medvirken, og det har altsaa vist sig ved de Erfaringer, de Undersøgelser, man har gjort efter de to Loves Ikrafttræden, at det vilde være hensigtsmæssigt at supplere de to Love med nogle yderligere Lovbestemmelser.

De Bestemmelser, som foreslaas, gaar for det første ud paa at give almindelige Regler om Administratorerne, hvem der kan være Administrator i al Almindelighed, og hvem

der paa Grund af særlig Tilknytning til en Sag eller Person bør være udelukket fra at være Administrator i en bestemt Administration. I § 2 gives der Regler om Tilsyn med de Administratorer, der indsættes. Disse Bestemmelser i § 1 og § 2 giver mig ikke Anledning til særlige Bemærkninger paa nuværende Tidspunkt. Der er dog en enkelt lille Ting. Det er Bestemmelsen i § 1, Stk. 5, som foreskriver, at de i Stk. 1—4 fastsatte Regler finder tilsvarende Anvendelse ved Beskikkelse af Administratorer for Aktieselskaber. Jeg forstaaer det saaledes, at der her ikke er tænkt paa at give en almindelig Regel, som skal gælde for alle de Administrationer, der iværksættes i Henhold til Aktieselskabsloven, men at det alene drejer sig om Administrationen af de Aktieselskaber, der kommer under Administration i Henhold til den særlige Efterkrigslov. Jeg vil gerne bede den højtærede Justitsminister udtale sig om dette Punkt — om Ministeren er enig i den Opfattelse, jeg har her.

Der gives videre i Lovforslagets § 3 Regler om Indkaldelse af Kreditorer til Betyggelse for dem, der bortset fra Staten har Krav paa den, hvis Formue sættes under Administration, og det bestemmes, at de Tvistigheder, som kan opstaa mellem Administrator og Fordringshaver, afgøres ved Dom af Skifteretten efter de Regler, som allerede findes i Retsplejelovens § 59. Heller ikke dette forekommer mig at kunne give Anledning til særlige Bemærkninger.

Saa findes der i Lovforslagets § 4 Bestemmelser, som slaar fast, at saa længe Administrationen staaar paa, skal Kreditorforfølgning være udelukket, og det foreslaas at give denne Bestemmelse tilbagevirkende Kraft. Særlig bestemmes det, at hvis en Kreditorforfølgning, som er indledt, ogsaa er blevet gennemført til den paagældende Kreditors Fyldestgørelse, men dette er sket i Tiden efter at Lovforslaget er blevet forelagt, den 21. Maj i Aar, skal denne Fyldestgørelse anses for ugyldig; den skal bortfalde i Forhold til Administrationen. Ogsaa dette tror jeg man kan være enig om at finde i sin Orden.

Endvidere gives der Regler, som ogsaa er meget rimelige, om hvordan Adgangen til Kreditorforfølgning, som altsaa foreløbig er afskaaret, indtræder igen, naar den Straffesag, som ligger bag ved Administrationen, er sluttet med fældende Dom, og der gives Regler om, at den Konkurs, som Administrationen kan slutte med, skal anses som havende taget sin Begyndelse ved Administrationens Paabegyndelse. Heller ikke dette